

[Justitsministeren.]

drabsforbrydelser, sædelighedsforbrydelser o. s. v. Vi må naturligvis i udvalget have den statistik lagt frem, som kan danne grundlag for en virkelig stillingtagen til de spørgsmål, det ærede medlem rejste. Det ærede medlem konkluderede sine betragtninger derhen, at det ærede medlem var bange for, at vi var ved at blive for humane, både med hensyn til fastsættelse af straffens størrelse og med hensyn til selve fangebehandlingen. Jeg beklager i og for sig, at det ærede medlem har givet udtryk for den opfattelse. Jeg deler den ikke, jeg tror ikke, den er rigtig. Jeg vil i den henseende ganske kunne henholde mig til de bemærkninger, det ærede medlem hr. Thestrup fremsatte.

Det ærede medlem fru Erna Sørensen udtalte frygt for, at bestemmelsen i lovforslagets § 3 — altså det nye stk. 5 i § 42 — skulle blive hovedreglen. Det er ikke rigtigt. Hovedreglen vil stadig være bestemmelsen om, at prøveløsladelser finder sted efter afsoning af $\frac{2}{3}$ af straffetiden, dog mindst 9 måneder, og der indeholder loven bestemmelse om, at spørgsmålet skal rejses, medens det i det nye stk. 5 drejer sig om ekstraordinære tilfælde, og jeg vil i den forbindelse gerne sige, at jeg tror ikke, man skal frygte for, at antallet af prøveløsladelser vil stige voldsomt. Antallet af benådnings af korttidsstraffede og halvtidsbenådnings af længere tids straffede eller benådning mellem halvdelen af tiden og $\frac{2}{3}$ af tiden har i de senere år været faldende; ikke desto mindre er efter 20 års erfaring den nugældende regel om prøveløsladelse for usmidig, og derfor ønskes den ændret. Nogen voldsom stigning i antallet af prøveløsladelser skal man ikke vente. Antallet af benådnings er ikke så forfærdelig stort, men jeg er villig til at fremlægge en statistik herom i udvalget; jeg har den ikke med ved denne lejlighed.

Det ærede medlem fru Erna Sørensen gjorde en enkelt bemærkning, som jeg er helt enig i, idet det ærede medlem understregede den betydning, det har, at domstolene ved domfældelse af unge lovovertrædere — jeg forstår, det ærede medlem mener førstegangsløsovertrædere — i det omfang, domstolene finder det forsvarligt, anvender betingede straffe.

Jeg forstod det ærede medlem fru Erna

Sørensen derhen — men det kan jeg have misforstået — at det ærede medlem ville afvise anvendelse af prøveløsladelsesinstituttet overfor alle sædelighedsforbrydere. Det vil jeg dog mene var mindre vel betænkt. Jeg tror, vi skal drøfte dette spørgsmål noget nærmere i udvalget. Dette med sædelighedsforbrydelser lyder så truende, men selve begrebet omfatter jo en lang række forskellige forbrydelser, og der er vel nok nogle af dem, der ikke er så alvorlige, at prøveløsladelse, selv udfra det ærede medlems strenge synspunkt, måtte være helt udelukket. Der er visse blufærdighedskrænkelser, som vel ikke er så voldsomme, at de straffe, som i øjeblikket pålægges for dem, kan anses for at være urimelig milde.

Jeg forstår, at det ærede medlem fru Erna Sørensen ligesom de ærede medlemmer fru Edel Saunte og frk. Helga Pedersen var enig i ophævelsen af straffelovens § 289.

Jeg takker det ærede medlem hr. Steen for de bemærkninger, han fremsatte. Jeg forstod det ærede medlem derhen, at han, selvom han forbeholdt sig yderligere oplysninger, dog var sympatisk indstillet overfor lovforslaget og den tendens, det er udtryk for. Den samme opfattelse fandt jeg hos det ærede medlem fru Petra Petersen.

Også det ærede medlem hr. Alfred Jørgensen har jeg anledning til at takke for tilslutningen til lovforslaget. Jeg tror nok, at det ærede medlem på et enkelt punkt har misforstået det. Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om tilsynet med de tidligere straffede. Derom vil jeg gerne sige til det ærede medlem, at det tilsyn, der anordnes i prøveløsladelsestiden, jo ikke berøres af ophævelsen af § 289; § 289 omhandler det særlige polititilsyn med gentagne gange straffede berigelsesforbrydere, et tilsyn, der kan strække sig over en meget lang årrække og gå ud over prøvetiden. Jeg tror nok, at det ærede medlem her fik to ting blandet sammen, men det skal vi nok få klaret.

Det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansens betragtninger kunne jo give mig anledning til mange bemærkninger. Jeg skal fare frem med al den forsigtighed, jeg normalt udviser, når det ærede medlem har talt. Men når det ærede medlem siger om dette forslag, at det er et led i bestræbelserne for at gøre straffen illusorisk, fore-